

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Syndico. Titvlvs XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

est procuratio revocata. Potuit quoque is, & debuit à sententia in eo, quod lata exiit contra ipsum, nostram audientiam appellare, vel (si iusta b causa excusabat eundem) saltem Domino contestari c, ut ad appellationis beneficium convolare. Licet appellationem profecti non teneretur inivit.

CAP. XV.

Procurator non versitatis, cuius majores & jurati sunt excommuniati, non repellitur ab impetrando, nisi illi in procuratorio sint expulsi, vel eorum auctoritate factum sit, vel ad id scienter sint admissi. h. d. & est decisio notabili & subtili.

Idem.

Consulti sumus, an constitutus ad impetrandum à communitate aliqua procurator, ab impetrando deberet excludi pro eo, quod majores & jurati d, per quos eadem communitas regebatur, tempore, quo inunctum fuit procuratoris officium, erant excommunicationis sententia innodati.

Taliter respondemus, quòd nisi essent illi in literis procuratoris expressi, vel aliorum auctoritate procuratoris e institutio facta fuisset, aut sciens eos esse tales, ipsa communitas una cum eis constituit eundem, non est procurator hujusmodi repellendus.

DE SYNDICO.

TITVLVS XXXIX.

CAP. I.

Religiosi debent habere syndicum, qui causas monasterii agat, defendat, etiam si operuerit) constituto illi salario.

Gregorius Papa Subdiac. f. desinistri Sicilia.

Sicut studii g nostri esse debet à litigijs forensibus monachos submovere, ita necesse est nostra provisione, quemadmodum negotia eorum disponi debeant, ordinare.

Pro qua re tibi præcipimus, quatenus cum Fausto loqui debeas, cui (si voluerit) constituto salario, monasterii generaliter debeas negotia commendare. Expedi enim pro parvo incommodo à strepitu causarum servos Dei esse quietos.

DE HIS, QUAE VI, METVSVE CAUSA FIUNT.

TITVLVS XL.

CAP. I.

Si quis timore mortis, postea ratum non habens, religionem professus, exire, & matrimonium contrahere potest: secus si a principio, vel ex post facta libere consensisset.

Alexander III. Osten. Episcopo h, & priori sancta

Maria Casarugust.

Prælatum est ad audientiam nostram, quòd cum quidam nobilis & potens M. uxorem suam suspectam k haberet, milites sui ejus præcepto eam ad quandam sylvam ducentes, evaginato gladio occidere voluerunt: sed tandem pietate ducti, sub tali conditione pepererunt eidem, quòd in monasterio de Colobris l habitum susciperet monachalem: [1 & 7.] Episcopi vero missi à viro, ut ei velum imponerent, quia juvenis erat, & filium parvulum habebat, mutationem viæ suæ suspectam habentes, seorsum convenerunt eandem: quæ rem patefaciens, quòd mortis timor mona-

a Vid. l. si qui eam. s. ff. eod. b ut infirmitas, paupertas, vel justus metus. c id est, nunciare coram iudicib. l. si procurator, rem. s. si ignorante. ff. mand. d Vid. l. i. ff. quod cuiusq. uni. & c. non ignores. de prob. e procuratoris. f lib. i. epist. 67. Regij. Petro. g C. i. eod. tit. in 1. comp. h Restituta est à nobis vera scriptura, nam perperam ita prius legebatur, Exonen. Episc. & priori d. M. Casaria. i post conc. Later. p. 30. c. 13. & c. 1. eod. tit. in 1. comp. k suspectam scilicet de adulter. l. Ita manifeste emendatur, sed fortassis Calabriæ. ni. Colubrii. ad. Tolobrii.

sterium intrabat, proposuit, & quòd inde quandoque posset, exire: sed alter a Episcoporum (ut viri tyrannidi satisfacere videretur) mulieri velum imponere simulavit: tandem viro de medio sublato, prædicta mulier de monasterio exiens, alium maritum accepit: quos Gallagoritanensis Episcopus ad instantiam sororum, vinculo excommunicationis adstrinxit: [2 & infra.] Ideoque mandamus, quatenus prædictam mulierem & virum (recepto sacramento, quòd vestro debeant stare mandato) ab excommunicationis vinculo absolvatis: deinde tam mulierem, quam priorissam & moniales præscripti monasterii ante vestram præsentiam convocantes, si legitime probatum fuerit non timore mortis prædictam mulierem religionem intrasse, aut quòd fecit, postmodum ratum habuisse: ipsam ad monasterium redire, & habitum depositum reassumere b censura ecclesiastica compellatis.

[1 Quo audito maritus ejus quia reservata erat ad vitam, grave plurimum tulit, sed tamen postmodum acquiescit, sicq. factum est quòd duos Episcopos Casarug. & Terracinen. ut eam benedicerent & illi velum imponerent, ad monasterium ipsum adduxit.]

[2 Ignorans penitus quomodo res processisset, quoniam utique sententiam ven. f. n. Terragonens. Archiepiscop. postea confirmavit. Nos igitur de prudentia & honestate vestra confidentes, causam ipsam experientia vestra duximus committendam, & sine debito terminandam.]

CAP. II.

Qui per metum amissionis patrimonii suo beneficio renunciat, illud repetere potest.

Idem Episcopo Vigornien.

Abbas sancti e Cadmundi d, à quo R. præsentiam alator patrimonium suum tenere dignoscitur, milites suos & Burgenles ad domum ejus (sicut accepimus) destinavit, qui eum à domo & universa possessione expellerent, nisi ecclesiam suam penitus abjuraret: quòd cum idem R. tali modo coactus fecisset, Abbas alii concessit supradictam ecclesiam. Unde quia quæ metu & vi fiunt, de jure debent in e irritum revocari: mandamus, quatenus prædicto R. cum integritate restituas universa.

CAP. III.

Qui terrore laicorum electioni de se facta renunciat, si renunciatio juramento vel fide firmata non sit, regimini, ad quòd electus erat, præfari potest.

Cælestinus III.

Aures nostras f te significante pervenit, quòd electus quidam in plebanum cujusdam ecclesie ad errorem laicorum renunciavit electioni, quæ de ipso fuerat à clericis, uno excepto, unanimiter celebrata: [1 & 7.] Tux igitur discretioni præsentibus innotescat, quòd renunciatio facta ad terrorem laicorum (nisi forte juramento, vel fide interposita, sit confirmata) non impedit quo minus is, qui renunciavit ecclesie, ad cujus regimen prius erat electus, præficiatur eodem.

[1 Is autem qui dissensum in electionem ad sedem Apostolicæ, vocem appellationis emisit. Ideoq. consulere voluisti si renunciatio facta ad terrorem laicorum impediatur quo minus ad regimen prædictæ ecclesie si quis fuerit prius electus assumi debeat, & si ejus appellatio valeat quæ se non electurum juravit, & ne alii eligerent, appellavit.]

CAP. IV.

Qui per metum, qui cadere potuit in constantem virum, beneficio suo renunciare juravit, & renunciavit, illud repetere potuit.

Innocent. III. Decano & Subdiacano Lincoln.

a Tirasnensi scilicet, nam hic cum Casarugustano velum imponet, ut patet ex integra. b resumere. c post Concil. Lateranen. part. 22. cap. 7. & c. 2. eod. tit. in 1. compil. d Eadmundi. e Vide leg. cum gloss. C. & ff. eod. Item Sor. infra 211. f Cap. 1. eod. tit. in 2. compil.

